

Matt.5,43-48

5.Mos.24,17-22

Rom.14,7-13

4.s.e.trin., den 24.6.2018

Herlev

752 401 369 613 750 321 725

Gud lader sin sol stå op over onde og gode og lader det regne over retfærdige og uretfærdige, siger Jesus, som vi lige har hørt det.

Vi har brug for både sol og regn. Vi har haft meget sol og varme og næsten ingen regn i lang tid. Der var flere steder, hvor man ikke kunne brænde Sankt Hans bål af i går. Men det går nu nok alligevel. Det er mere synd for landmændene, som tørster efter regn.

Vi er i den periode af kirkeåret, hvor prædiketeksterne taler om forskellige sider af livet som kristne. Livet fødes. Frøene sås, de spirer og vokser op. Det symboliseres med den grønne farve på messeshaglen.

Vi fik del i livet med Gud, da vi blev døbt. Det er vigtigt, at dette liv får både sol og regn. Det er vigtigt, at vi er de steder og bruger de midler, som Gud har givet os for at give næring til det liv, vi fik i dåben. Det kan være gudstjenesten med ordet og nadveren. Det kan være læsning af ordet, Bibelen.

Vi har brug for næring til livet som en kristen, men hvad vil det så sige at leve som en kristen?

Jesus fortæller os i dag noget om det at leve som en kristen. Han sætter i dag særlig fokus på næstekærligheden.

Det kan være naturligt for både børn og voksne at sætte sig selv i centrum. Men det er ikke alt her i livet, der drejer sig om dig og mig. Vi er ikke alene her i verden. Der er mennesker omkring os, som vi er sat til at hjælpe og støtte.

Vi har lyttet til en lille kort tekst, som stammer fra den tale, vi kalder for bjergprædikenen. Det var en prædiken, Jesus holdt på en bjergtop eller bakketop ved Genesaret Sø - ikke langt fra det sted, hvor han boede.

Jesus begynder med at sige: I har hørt, at der er sagt: *Du skal elske din næste og hade din fjende.*

Når Jesus siger: I har hørt, at der er sagt, så betyder det ofte: Det jeg nu siger, kan I læse i Det gamle Testamente. *Der er sagt*, betyder så: Gud har sagt.

Den første del af citatet: *Du skal elske din næste* kan vi finde i Det gamle Testamente - i 3 Mosebog, men den anden del med at hade sin fjende kan vi ikke finde i Det gamle Testamente. Det er rabbinernes - de jødiske teologers - tolkning og tilføjelse.

Det er ikke Gud, der har sagt: I skal hade jeres fjender.

Gud er kærlighed. Han elsker den verden, han har skabt. Han elsker de mennesker, som han har skabt. Han elsker både dig og mig.

Det er der slet ingen tvivl om. Det siger Jesus selv: *For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.*

Der står i Det gamle Testamente, at vi skal elske vores medmenneske, vores næste, men der står ikke, at vi skal hade vores fjende.

Det er vigtigt at være klar over. Gud beder os aldrig om at hade noget andet menneske.

Et af de problemer, vi har, når vi hører Jesus tale, er at ordene ikke altid betyder helt det samme, som vi tror.

Når jøderne talte om at elske og at hade, så tænkte de på noget andet, end det vi tænker på.

Vi kan begynde med ordet: elske. Ordet elske forbinder vi ofte med følelser. Den, vi elsker, har vi brændende, varme følelser over for.

Jesus taler ikke bare om den kærlighed, som er fuld af følelser. Han taler her om en kærlighed, som giver sig udtryk i handlinger. Det gælder om at vi tager os af det andet menneske, at vi ønsker den anden alt godt og gør noget godt for det andet menneske.

Det var denne kærlighed, Gud viste over for os. Gud elsker os og handler. Han elskede os og gav sin egen søn for os. Vi skal lade os inspirere og smitte af Guds store kærlighed.

Derfor skal vi også øve os i at elske hinanden i handling. Vi skal hjælpe, undskylde og tilgive - også dem, der ikke er søde og gode ved os. Vi skal lære af Jesus, som viste en sand kærlighed over for de mennesker, der fulgte ham i tykt og tyndt i de tre år, han gik omkring hernede.

Jesus viste også en sand kærlighed over for dem, der anholdt ham skærtorsdag aften i Getsemane have og dem, der naglede ham til korset. Jesus bad for dem og sagde: *Tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør.*

Jesus sagde: *elsk jeres fjender og bed for dem.* Det var det, Jesus selv gjorde - også da det gjorde allermest ondt i hans krop og hans sind. Han bad for dem, der korsfæstede ham, mens han selv led.

Her kan vi lære af Jesus. Vi har alle nogen, som vi ikke synes så godt om som andre. Der er mennesker, vi ikke kan lide. De har måske fornærmet os og trådt os over tæerne. Dem skal vi bede for.

Når der i Bibelen tales om at hade andre mennesker eller sit eget liv, som vi hørte for et par søndage siden, så er der ofte en anden brug af ordet end den, vi tænker på. Ordet hade betyder ikke at have *stærke, negative følelser*. Når jøderne brugte ordet hade, så var det ofte i betydningen: holde mindre af, tilsidesætte.

På Jesu tid var der ingen tvivl om, at man skulle elske sin næste. Det kunne man læse i Bibelen og det var det, Jesus viste os.

Men spørgsmålet var snarere: Hvem er det, man skal elske. Er der ikke en grænse? Jøderne var ikke sikre på, om de behøvede at tage sig af de fremmede, hedningerne, dem, der ikke holdt sig til Israels Gud. Der måtte gå en grænse, men hvor gik den.

Der var engang en rabbiner, som spurgte en af sine elever: Hvornår holder natten op og hvornår begynder dagen?

Der var ikke rigtig nogen, der svarede, så han foreslog selv: *Måske er det, når man ser det første lysskær på himlen?*

Men det var ikke svaret. Det næste svar, han foreslog, var: *Måske er det, når det er lyst nok til, at man kan skelne en busk fra et menneske?* Men det var heller ikke det rigtige svar.

Rabbineren gav så sine elever det rigtige svar på spørgsmålet: *Natten bliver til dag, når det ene menneske ser en broder eller søster i det andet menneskes ansigt!*

Natten bliver til dag, når det ene menneske ser en broder eller søster i det andet menneskes ansigt!

Og det er netop dette andet menneske, der betyder så meget - både i jødedommen og i kristendommen.

Vi er ikke alene i denne verden. Der er andre, der ligesom vi er skabt i Guds billede. Vi må lære at se Guds billede i et andet menneskes ansigt. Vi må se en broder eller søster i det andet menneskes ansigt. Det må vi øve os på.

Vi står i gæld til Gud, som har givet os alt. Derfor vil vi takke og ære ham, som vi fx gør det med dagens sidste salme:

*Ja, du gør alting nyt på jord,
en sommer rig på nåde.
Men klarest lyser dog dit Ord
af kærlighedens gåde.*

Vi er på vej ind i sommeren med dens herlige fodspor af ham, som har ladet sin skabervilje bære frugt.

*Men klarest lyser dog dit Ord
af kærlighedens gåde.*

Det ord, der her er tale om, er det ord, som taler lige ind i vore liv.

*Ja, Jesus Kristus er det Ord,
der skaber liv af døde,
så ny blir himmel, ny blir jord,
en verden grøn af grøde.*

Må denne sommer tale til os, med sit ord om kærlighedens gåde, at Gud elsker os og giver os kraft til at elske andre, indtil han kommer og henter os hjem til en evig herlighed.

Amen